

Vi er meget tilfredse med, at økommunerne bevarer deres særlige status, så de ikke bliver tvunget til en sammenlægning. Vi skal have respekt for de særlige forhold, der gør sig gældende for økommunerne, og vi skal vise det i handling.

Endelig er vi tilfredse med, at vilkårene for de medarbejdere, der bliver berørt af et eventuelt ændret kommunalt tilhørsforhold, vil blive stillet på samme måde, som medarbejderne bliver stillet ved den kommunalreform, man nu er i gang med at gennemføre.

Alt i alt er vi positive over for lovforslaget, selv om der er en række vigtige spørgsmål, som vi ser frem til at få belyst under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror, at hr. Ole Glahn har været i det lidt kritiske hjørne i forberedelsen til i dag, men det er også helt i orden, det skal man også have lov til.

Jeg synes, der her foreligger et lovforslag, som er en naturlig følge af det foregående arbejde – forstået på den måde, at i implementeringsfasen frem til den 1. januar 2007 kan der ikke ske ændringer, men derefter får ministeren en bemyndigelse til at foretage ændringer, som dog skal været lokalt funderet. Hvad er det egentlig, hr. Ole Glahn er nervøs for i den sammenhæng?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Det, jeg er nervøs for, er, at det ikke fremgår tydeligt, hvilken form for bemyndigelse ministeren skal have til at opløse kommunale samarbejder. Som jeg læser forslaget, er der mulighed for, at det kan ske, uden at den involverede kommunalbestyrelse er indforstået med det, altså en mulighed for tvang. Men hvis det er forkert forstået, glæder jeg mig til at få det oplyst under udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Christian Wedell-Neergaard (KF):

Jeg tror sådan set ikke, det er forkert forstået, men det er jo sådan, at disse bemyndigelser skal være funderet i noget lokalt. Det vil sige, at der skal være nogle, der medvirker til det, fordi de har et ønske om det, eller der er opstået en situation, hvor det er nødvendigt at foretage disse ændringer.

Fra den 1. januar 2007 bliver der igen mulighed for, at der kan ske ændringer af det kommunale landkort. Nogle kommuner vil jo stadig

være lige lovlig små set i lyset af den dramatiske udvikling, som er sket, og de kan godt fremkomme med et ønske om ændringer. Hvis der er et lokalt ønske om at lægge en lille kommune ind i en større nabokommune, vil det så ikke være naturligt, at der er en bemyndigelse til at gøre det?

(Kort bemærkning).

Ole Glahn (RV):

Jeg tror nok, hr. Christian Wedell-Neergaard hørte, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at vi gerne vil have nogle begrundelser for, at netop denne paragraf er nødvendig.

Vi er tilhængere af, at de muligheder, som hr. Christian Wedell-Neergaard nævnte, skal være til stede. Der skal være en fleksibilitet, så man også kan tilpasse sig i fremtiden. Vi ved, at nogle kommuner vil blive meget små, og vi ved, at på det grundlag kører nogle af disse kommuner videre med nogle forpligtende kommunale samarbejder. Der kan ske nogle forandringer, og det er vi åbne over for, men vi vil godt have nogle eksempler på, hvor det kan være nyttigt at bruge beføjelsen.

(Kort bemærkning).

Poul Nødgaard (DF):

Det Radikale Venstre er jo med i den del af kommunalreformen, der vedrører den geografiske inddeling, men ikke i spor andet, og jeg synes, det er synd for Det Radikale Venstre, at de ikke er med hele vejen igennem. Men lad det nu ligge i dag.

Hr. Ole Glahn plejer at være god til at læse lovforslagene. Det, ministeren beder om bemyndigelse til, er f.eks. til at sammenlægge kommune X og kommune Y om 3-4 år, vel at mærke hvis begge kommuner ønsker det. Der står jo udtrykkeligt i lovforslaget, at det skal være et kommunalt ønske. Ministeren kan ikke bare diktere, at to kommuner skal sammenlægges, så der kan da ikke ske spor ved at give ministeren den bemyndigelse. Hvis to kommuner henvender sig og siger: Vi har fundet ud af, at vores kommune med 17.000 indbyggere er for lille, så vi vil gerne lægges sammen med vores nabokommune, som har 40.000 indbyggere, så vi bliver én stor, bæredygtig kommune, skal ministeren da kunne gøre det.

I § 2, stk. 2, tales der om de grænsereguleringer, ministeren kan foretage, og det er jo det rene småteri. Det er kun arealer på højst 100 ha, som kan overføres fra den ene kommune til den an-